

RECULL DE PREMSA

13/09/2013

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
13/09/13	LA (BONA) IMPRESSIÓ DE LA PREMSA MUNDIAL / ARA	4	2
13/09/13	LA PREMSA DE MADRID NO VOL DIÀLEG / ARA	6	1
13/09/13	UNA DIADA PLENA DE RÈCORDS PER A TV3 / ARA	7	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
13/09/13	WORLD PRESS, LA REALIDAD CONGELADA / EL MUNDO (LA LUNA DE METROPOLI)	9	1
13/09/13	LA REVISTA "¡HOLA!" TENDRÁ SU PROPIA TELEVISIÓN EN EEUU Y LATINOAMÉRICA / LA GACETA DE LOS NEGOCIOS	10	1
13/09/13	ALMIRALL, MESTRE DEL PERIODISME POLÍTIC / EL PUNT AVUI (CULTURA)	11	1
13/09/13	LA REALIDAD Y EL PERIODISMO DE FABULACIÓN / ABC (EDICION NACIONAL)	12	1
13/09/13	MIGMILIÓ D'ESPECTADORS A L'ESPECIAL DE 8TV SOBRE LA VIA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	13	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Via Catalana L'impacte

La (bona) impressió de la premsa mundial

Es consolida l'interès internacional pel que passa a Catalunya

MARC VIDAL
BARCELONA

Catalunya va tornar a ser dimecres en el punt de mira de la premsa internacional. La Via Catalana es va obrir pas altra vegada entre les notícies del dia que fan la volta al món. Des dels Terres de l'Ebre, dalt d'un dels autocars que feien ruta cap a la Via, al centre de premsa habilitat al Col·legi de Periodistes de Catalunya o al mateix Palau de la Generalitat, informadors d'arreu van buscar la manera d'explicar un esdeveniment ben peculiar per a molts d'ells.

Entre la fascinació, la bona impressió per una logística impecable i les ganes d'entendre el xoc entre

Catalunya i Espanya, corresponsals i enviats especials van fer sentir al món el clam dels 400 quilòmetres de mans enllaçades. I, a diferència de la manifestació de la Diada de l'any passat, la marea humana no va agafar per sorpresa els mitjans del món.

Aquesta vegada molts periodistes ja s'havien desplaçat uns dies abans a Catalunya per començar a recollir les impressions dels organitzadors i els participants en la Via Catalana. Des de l'ANC i altres entitats –així com també des d'alguns organismes del Govern– es va donar acollida al centenar d'informadors estrangers que es calcula que van seguir la cadena humana.

Entre aquests, una vintena van ser convidats a un esmorzar infor-

01

RAPHAEL MINDER
"THE NEW YORK TIMES" (EUA)

"Hi ha la voluntat política d'arribar a un acord"

1. Vaig veure que la gent continua molt il·lusionada. Però, a diferència de l'any passat, no va haver-hi cap factor sorpresa. El fet que tot estigués tan preparat va fer-ho menys impactant.

2. Les declaracions d'Artur Mas en què va comparar la Via Catalana amb la marxa sobre Washington em van semblar desafortunades. La situació del poble afroamericà, llavors, era molt diferent. Tot i això, la Via ha transmès la voluntat i la determinació perquè hi hagi un canvi, però s'ha deixat clar també que aquest canvi encara no té forma.

3. Crec que el tema continuarà a l'agenda política de la Moncloa. Considero que hi ha una voluntat política d'arribar a un acord a finals d'aquest any. No tinc gens clar si arribaré a cobrir un referèndum perquè els polítics són capaços de prometre una cosa i contradir-se en un no res.

02

GILES TREMLETT
"THE ECONOMIST" (REGNE UNIT)

"L'entusiasme fa creure que hi ha simpatia al món"

1. Em va semblar una jornada molt tranquil·la. A diferència de l'any passat, que ens va agafar per sorpresa, aquest any estava tot molt preparat.

2. La Via Catalana ha servit per recordar al món el contenciós entre Espanya i Catalunya, però cal ser realistes: per als països de la UE i la resta del món, això és un problema polític intern d'Espanya. No es tracta de menysprear l'esforç que s'ha fet, però de vegades parlo amb catalans

El qüestionari

M. FERRER / C. MAS

1. Com va viure la jornada?

2. Quin missatge ha transmès al món la Via Catalana?

3. Què creu que passarà ara?

04

que estan convençuts que l'ONU o la UE els escoltaran: l'entusiasme porta a pensar que tothom simpatitza amb la teva causa, però la realitat no és aquesta.

02

3. El futur és poc clar: estem a l'espera de saber què passarà en els pròxims dos o tres anys. No sembla que Madrid estigui disposat a cedir i Mas parla d'unes eleccions plebiscitàries, però això no és tan fàcil de fer.

03

SANDRINE MOREL
"LE MONDE" (FRANÇA)

"Una mobilització com aquesta exigeix respostes"

1. Vaig voler anar fins a les Terres de l'Ebre, amb la gent que hi havia viatjat des del nord de Catalunya. Estava tot molt ben preparat, una logística impressionant. Crec que l'ANC té una gran capacitat organitzativa, gairebé professional, i que això no es pot fer sense suport institucional.

2. El missatge és que no es pot negar que, més enllà de les manipulacions d'uns i altres, una part molt significativa de la societat catalana vol la independència. I una mobilització com aquesta exigeix algun tipus de resposta.

3. Probablement començarà alguna negociació sobre temes fiscals. A Catalunya s'ha treballat perquè la qüestió nacional sigui el més important i ha eclipsat altres temes, com les conseqüències de les retallades i les polítiques d'austeritat. Fins i tot s'ha prorrogat el pressupost. Mas s'arrisca a ser arrossegat i cal no oblidar que ERC ja és favorita en alguns sondejos.

04

TOM BURRIDGE
BBC (REGNE UNIT)

"Es transmet que la incomoditat dins d'Espanya és real"

1. Altra vegada es va veure un munt de gent al carrer. Era impressionant veure tanta gent i tantes banderes independentistes. Hi havia molt bon ambient, com si fos una jornada festiva, una mostra popular de suport al referèndum.

2. Logísticament era molt difícil aconseguir una cadena humana com aquesta. S'ha constatat l'esforç de l'ANC per fer una cosa potent i alhora diferent de l'any passat. I s'envia al món el missatge que la incomoditat dels catalans dins d'Espanya és real. I ha despertat força interès estranger. Suposa més pressió popular perquè Madrid accepti com a mínim parlar de la consulta.

3. No hi ha cap senyal que Rajoy s'avingui a negociar la celebració de la consulta. Però un moviment tan ampli per força ha de canviar alguna cosa. L'opció de les eleccions plebiscitàries tampoc és clara, perquè no se sap com es poden convertir unes eleccions regionals en un referèndum d'independència.

05

UTE MÜLLER
"DIE WELT" (ALEMANYA)

"El conflicte siríà ha eclipsat el moment català"

1. Va ser bastant impactant, tot un èxit malgrat ser un repte logístic. Era un ambient festiu i d'unió. Amb aquests passos puc entendre una mica millor la qüestió catalana.

2. El moment no ha ajudat gaire. La meua crònica no va entrar a l'edició impresa perquè ara mateix hi ha conflictes que necessiten més cobertura, com el siríà. La causa catalana és encara desconeguda.

3. Em va desconcertar bastant la reunió de Mas amb Rajoy en secret, perquè va trencar un compro-

03

matiu al Palau de la Generalitat on van poder intercanviar punts de vista amb el mateix president del Govern, Artur Mas, i el conseller d'Economia, Andreu Mas-Colell.

Els periodistes pregunten

Els periodistes van voler saber de primera mà el resultat dels contactes entre Mas i el president del govern espanyol, Mariano Rajoy, i si en aquestes converses hi havia hagut alguna mena d'oferta per apaivagar les reivindicacions de Catalunya. També van preguntar com respondrà el Govern si Madrid manté la negativa a negociar la celebració d'un referèndum sobre la independència.

Com ens veu el món
Demà al diari ARA trobareu un suplement amb els articles sobre la Via Catalana de la premsa internacional més influent

Trobades com aquesta i la feina d'acollida que es va fer amb la premsa estrangera van facilitar que, en aquesta ocasió, la visió del que es mou a Catalunya no es nodris només d'una de les versions, la de Madrid, allà on tenen la base de treball els corresponsals estrangers que segueixen habitualment l'actualitat d'aquí.

I en el marc de la necessitat d'explicar Catalunya al món, una iniciativa conjunta del Govern i Diplocat ha aconseguit publicar vuit articles de membres de l'executiu català en diaris internacionals aquesta setmana, entre els quals el que Artur Mas va signar dimecres mateix al diari *The New York Times*.

mís amb el poble català. Ara no se sap què passarà i no crec que Madrid sigui més flexible. Hi ha molta tàctica al darrere. Vaig ser amb l'ANC el matí que Artur Mas va anunciar el pla del 2016, i el dia següent va dir al costat d'Oriol Junqueras que encara confiava en el referèndum del 2014!

06

AÍMAN ZOUBIR
AL-JAZIRA (QATAR)

"S'ha mostrat al món àrab una forma nova i pacífica de protesta"

1 Vam fer-ne una crònica de dos minuts i mig des de Barcelona. Primer vam reunir-nos amb Artur Mas i altres mitjans i després vam recórrer la ciutat de la mà de l'organització Help Catalonia. Tots els entrevistats coincidien que volien celebrar una consulta.

2 Al món àrab s'ha transmès el missatge que les peticions es poden fer d'una forma molt pacífica, civilitzada i també innovadora. Però seguint el procés des de fa set anys veig un panorama molt dividit, gairebé partit en dos.

3 Ho veig complicat, sobretot perquè les vies de diàleg que hi pugui haver entre Barcelona i Madrid estan una mica encallades. Els polítics estan en una posició gens envejable.

07

GUILLAUME BOUTOUX
'LE SOIR' (BÈLGICA)

"El malestar continua"

1 Per temes de pressupost no vaig poder anar fins a Barcelona, però ja estava

prevista la cobertura perquè és un tema bastant sensible a Bèlgica. De seguida ho van posar en portada de *Le Soir*.

2 La veritat, no noto un gran canvi. El que he intentat transmetre a l'article és que a nivell polític en un any no ha canviat res i que el malestar segueix existint en part de la societat catalana.

Hi ha un joc polític entre Madrid i Barcelona. Mas s'està aprofitant d'aquesta situació, abandonant un independentisme que mai cita i que tapa les misèries econòmiques.

3 Crec que aquest joc polític acabarà radicalitzant les postures, com va passar dimecres a la Delegació de la Generalitat. És un joc perillós. Mas s'acabarà cremant -Esquerra pot arribar a ser la força principal-, mentre que la posició de Madrid és més fàcil. Considero que ni l'una ni l'altra són la via correcta. Cal una tercera via.

08

FLOR RAGUCCI
'PÁGINA 12' (ARGENTINA)

"A l'Amèrica Llatina no ho entenen"

1 Ja fa 12 anys que visc aquí i vaig voler transmetre sobretot la veu de la gent. Crec que aquest moviment creix.

2 A l'Amèrica Llatina no ho acaben d'entendre, perquè es tracta d'un fenomen molt diferent de la seva realitat. S'ha deixat més que clar que hi ha un conflicte, un problema que s'ha de resoldre, malgrat que no s'entenen les raons.

3 Ho veig difícil, perquè el discurs continua sent el mateix per part de Catalunya i d'Espanya.

L'estelada, la imatge de la jornada

The Wall Street Journal

"A Madrid, on el moviment independentista s'agafa amb pines, la televisió estatal va fer una cobertura superficial de la cadena. Va mostrar imatges dels manifestants formant la Via durant uns quatre minuts, però després va tallar el directe per informar de la borsa i de l'homenatge a l'11-S. L'Onze de Setembre passat els independentistes van criticar la cobertura de TVE per fer de la manifestació de més d'un milió de persones la cinquena notícia més important del dia".

Le Soir

"Una impressionant cadena humana va reunir milers de persones al llarg de 400 quilòmetres del nord al sud de Catalunya. Guarnits amb estelades, vestits amb samarretes blanques on es podia llegir "Via Catalana per la Independència", van fer una gran demostració de força. Tot va ser simbòlic, sobretot l'hora, les 17.14 hores, que feia ressò de la data de l'11 de setembre del 1714, el dia que les tropes francoespanyoles van prendre Barcelona durant la Guerra de Successió".

Int. Herald Tribune

"L'àmplia participació s'ha convertit en un dolorós recordatori per al govern popular. Li deixa clar que la pressió separatista a Catalunya continua sent un dels principals reptes domèstics de Madrid, malgrat que Rajoy hagi advertit reiterades vegades que un referèndum d'independència violaria la llei espanyola. Després del revés electoral del novembre, Mas sembla ara més determinat que mai a impulsar la seva agenda secessionista".

International Herald Tribune

La Repubblica

L'organització que aquest any ha convocat les cerimònies que marquen la Diada, l'ANC, va inspirar-se en la cadena humana del 1989 que va unir milers de ciutadans de les repúbliques bàltiques (Estònia, Letònia i Lituània) per exigir la independència de l'URSS. "Tenim el dret a decidir", va dir Mas mentre la cadena acabava amb una gran manifestació a la plaça Catalunya. "Avui - va afegir Mas - hem llançat un missatge clar sobre la voluntat d'aquest poble".

The Guardian

"Catalunya i Madrid fa temps que es disputen la independència, però en la mesura que la recessió continua colpejant encara més fort el país, han augmentat les veus que volen celebrar un referèndum. Per això l'ANC va convocar els ciutadans a prendre els carrers per demostrar la seva força. Els sondejos suggereixen que més del 50% dels catalans volen la independència, i més del 81% donen suport a celebrar un referèndum".

Via Catalana L'impacte

La premsa de Madrid no vol diàleg

'El Periódico' i 'La Vanguardia' defensen un teòric pacte que 'Abc' i 'El Mundo' critiquen durament

Anàlisi

ÀLEX GUTIÉRREZ
BARCELONA

Els diaris de Madrid exhibien ahir una gran coincidència a l'hora d'anàlitzar l'èxit de la Via Catalana, o de respondre-hi. La majoria dirigien el focus cap a Mariano Rajoy i li exigien –amb intensitat variable– que prengués mesures per sufocar la reivindicació independentista. Quines mesures? Ningú les explicitava, però sí que hi havia un rebuig pràcticament unànime al diàleg que han encetat els presidents català i espanyol.

Abc era el més bel·ligerant. La portada mostrava Mas i Duran –en moments poc fotogràfics– i el titular "El joc se'ls en va de les mans". L'editorial arrencava a la portada: "El govern de Rajoy no pot seguir inhibint-se ni dialogant amb sediciosos que incompleixen la llei", deia el text, que acusava Mas "d'alçar-se" contra l'ordenament legal i tenir, com a "únic programa la persecució sectària de tot el que tingui un mínim pòsit espanyol". Recordava en dues ocasions que Catalunya ha format sempre part d'Espanya i assegurava que "l'espanyol, l'idioma més parlat a Catalunya, està prohibit *de facto* a les escoles i als rètols".

Significativament, ahir es complien vint anys des que aquesta mateixa capçalera va publicar la seva famosa portada "Igual que Franco però al revés: persecució del castellà a Catalunya", il·lustrada amb una imatge de Jordi Pujol.

El fantasma de l'enfrontament

També *El Mundo* torpedinava des de l'editorial la possibilitat de diàleg. Abans, però, es reservava unes quantes línies per desprestigiar la Via Catalana, que qualificava de "gran acte d'exaltació d'un nacionalisme fanàtic que, en perjudici dels ciutadans d'aquesta comunitat, recorre als mètodes del totalitarisme". El diari també sacsejava l'espantall de l'enfrontament: "Va encadenar els ciutadans catalans a uns mites i una deriva que poden conduir a una confrontació civil". Aquesta noció d'encadenament és la que feien servir també en portada, amb el titular "Catalunya encadenada".

El rotatiu de Pedro J. Ramírez reclamava: "Rajoy no ha de permetre que es torni a repetir el que va passar ahir a Catalunya, que suposa un desafiament a la legalitat i una ofensa a tots els espanyols". I carregava contra les converses entre tots dos mandataris, que qualificava d'"error" perquè comportava "seguir finançant la destrucció de l'Estat i a mantenir la ficció que els naciona-

listes són interlocutors respectables amb els quals es pot dialogar".

En una línia semblant, *La Razón* titulava l'editorial "Via populista cap a enlloc" i apel·lava a les "lleis consagrades en la nostra Constitució". El text arrencava amb la següent frase, que també suggeria l'ombra del nazisme: "La història del segle XX conté prou exemples de les conseqüències nefastes que comporta intentar substituir la legitimitat política que confereixen les urnes pel moviment de masses populars, que, per nombroses que semblin, mai responen a l'autèntica representació del cos social".

Duresa Per 'El Mundo', els nacionalistes no són "interlocutors respectables"

Aquesta encesa defensa de les urnes, però, s'esvaeix unes línies més avall quan s'exigia a Mas que "retiri el seu projecte estèril de consulta il·legal". El diari dirigit per Francisco Marhuenda era l'únic que deixava en bon lloc el president espanyol: "Mariano Rajoy mai no ha deixat d'oferir la mà per reconduir la situació".

L'emboïcament de l'editorial d'*El País* –títol: "Després de l'emoció"– era més amable i reconeixia que la iniciativa havia tingut "un seguiment nodrit, un impacte icònic espectacular i una notable densitat emocional". Fins i tot concedia que el "To

festiu i cívic" feia "els seus components dignes de respecte". Però de seguida refredava l'eufòria: recomanava a Mas que no cometés l'error de "confondre el caràcter massiu de l'assistència amb una majoria o la totalitat de la ciutadania catalana" i atribuïa l'augment de l'independentisme a "un any de continu agitació, intensa propaganda i absència de real governança". Rajoy també re, perquè no planteja "una altra alternativa al secessionisme que no sigui la involució autonòmica amb algun perfil neocentralista". *La Razón* i *El País* no critiquen explícitament el diàleg entre Mas i Rajoy, però tots dos deixen clar que no admeten la possibilitat d'una consulta.

A Catalunya es reclama política

Tot el diàleg que no vol la premsa de Madrid el reclamaven ahir els dos diaris de més tirada a Catalunya. *La Vanguardia* titulava el seu "El repte de la política" (i el director firmava el bitllet "L'hora de la política"). Deia el text de l'editorial: "Ara és el torn de la política. Els representants de la voluntat popular, encapçalats pels presidents Rajoy i Mas, han de buscar vies per donar resposta a aquest repte mitjançant el diàleg amb altura de mires. Unes vies que hauran d'unir el respecte a les lleis i al principi democràtic".

El diari recordava que "una majoria de catalans està demanant una via democràtica per expressar-se lliurement i pacíficament sobre el seu futur polític".

Hi havia, però, alguns matisos. El diari recordava que "ni tots els catalans es van sumar a la convocatòria ni tots els que sí que ho van fer tenen segurament les mateixes idees sobre el futur de la relació entre Catalunya i Espanya". També considerava que "en aquest malestar hi convergeixen, per descomptat, moltes variables, entre les quals la fatiga ciutadana per la crisi econòmica".

Per *El Periódico* (que titulava en portada "Hi ha pressa") Mas surt de la Diada "en millor disposició del que ho va fer després de la del 2012, quan va anar a remolc dels esdeveniments. [...] El president afronta ara el repte de complir, conjugant responsabilitat i determinació, la seva promesa de consultar els catalans sobre l'estatus polític del país". El text acabava apel·lant a l'acord amb Madrid: "Consulta que ja concita un majoritari suport social, però que ha de disfrutar també de totes les garanties legals. És a dir, ha de ser fruit d'un pacte, explícit o sí més no tàcit, amb l'Estat".

Finalment, l'editorial d'*El Punt Avui* recordava que "actualment no hi ha cap altra idea política a Catalunya capaç d'aglutinar un nombre tan alt de voluntats". I conclouia: "No hi pot haver pausa, hi ha una multitud que espera".

TV3 va ser el referent informatiu de la Diada. Malgrat la gran quantitat de gent que va sortir al carrer, les dades d'audiència van ser elevadíssimes: 518.000 persones van veure la Via pel canal públic.

ALBERT CASTELLVÍ ROCA

BARCELONA. La Via Catalana va treure al carrer, segons les fonts oficials, 1,6 milions de persones, però entre les que es van quedar a casa l'interès per la cadena humana -i, de fet, per tota la informació relacionada amb la celebració de la Diada Nacional de Catalunya- també va ser molt elevat.

Ho demostren els audímetres, que van donar a TV3 un impressionant lideratge ininterromput de 18 hores, des de les 6.00 h -quan va començar la connexió amb les rodes informatives del 3/24- fins a la mitjanit -quan es va acabar la pel·lícula *Fènix 11-23*-. Durant tota aquesta franja, a més, el canal públic va doblar com a mínim la quota de la resta de cadenes, i els sis espais que va emetre entre les 12.00 i les 24.00 h van ser els sis més vistos de la jornada. Això va donar a TV3 un 24,1% de *share* mitjà al llarg del dia, més del triple que Telecinco, que va ser la segona cadena més vista, amb un 7,7%. Segons va informar ahir TV3 en un comunicat, aquestes xifres

Domini absolut
TV3 va liderar de 6 a 24 hores amb més del doble d'audiència que la resta de cadenes

suposen el millor resultat de la cadena en un Onze de Setembre des del 2003, amb 4.086.000 persones que van sintonitzar en algun moment del dia el primer canal de Televisió de Catalunya o el 3/24.

Entre els resultats més destacats de la Diada hi ha el del *Telenotícies vespre* -l'emissió més vista del dia a Catalunya-, que va reunir 964.000 espectadors i va tenir un 30,3% de quota de pantalla. Això va convertir aquest informatiu en el més vist des del 8 de març del 2010, el dia de la gran nevada que va afectar Catalunya. També el *Telenotícies comarques* va aconseguir una xifra històrica, amb 541.000 seguidors i un 27,2% de *share*, és a dir, el millor resultat des de fa més de dos anys. Pel que fa al *Telenotícies migdia*, el van veure 767.000 persones i va tenir una quota del 34,4%.

Fent via des del sofà

A la tarda, l'especial de TV3 sobre la Via Catalana va tenir una mitjana de 518.000 espectadors i un 25,2% de *share* al llarg de les cinc hores que va durar, i el 3/24, que emetia el mateix programa, hi va sumar 63.000 persones i 3,1 punts de quota. A les 17.14 h, quan els participants a la Via van agafar-se de les mans per enllaçar el Pertús amb Alcanar, l'espai que presentaven Ariadna Oltra i Carles Prats tenia 606.000 espectadors i un 32,9% de quota de pantalla, però tot i que aquest va ser el moment àlgid de la cadena, no ho va ser per a la transmissió televisiva,

Una Diada plena de rècords per a TV3

El 'TN vespre' va ser el més vist en tres anys i mig i l'especial de la tarda va superar els 500.000 seguidors

Consum digital

Nou màxim històric de l'ARA, amb 244.000 navegadors únics

La web de l'ARA va batre dimecres, coincidint amb la Diada Nacional de Catalunya, el seu rècord històric de visites: 244.167 usuaris únics, segons les dades de Nielsen, van entrar a l'Ara.cat durant l'Onze de Setembre, una xifra que fins ara no s'havia aconseguit mai. L'anterior rècord s'havia assolit el 26 de novembre de l'any passat, l'endemà de les eleccions al Parlament, amb 187.480 usuaris únics, mentre que l'últim 11 de setembre s'havia arribat a 167.768. La xifra, però, va créixer l'endemà fins als 180.707 usuaris únics. L'Ara.cat va ser el diari digital en català amb més visites durant la Diada.

TV3 va dedicar dimecres tota la programació a informar sobre la Diada, a través dels *Telenotícies* i de programes especials emesos des de la Ciutadella i la plaça de Catalunya.

PERE VIRGILI

Programes més vistos a Catalunya
Dimecres 11 de setembre

	ESPECTADORS	'SHARE'
01 Telenotícies vespre TV3 20.59	964.000	30,3%
02 Telenotícies migdia TV3 14.30	767.000	34,4%
03 Cinema: Fènix 11-23 TV3 22.10	724.000	22,8%
04 Telenotícies comarques TV3 13.59	541.000	27,2%
05 11 de setembre: Via Catalana TV3 16.00	518.000	25,2%
06 11 de setembre: Acte institucional TV3 11.49	472.000	30,7%
07 Antena 3 Noticias 1 ANTENA 3 15.00	280.000	12,5%
08 ¿Quién quiere casarse con mi hijo? CUATRO 22.31	278.000	10,9%
09 El intermedio LA SEXTA 21.30	274.000	8,1%
10 El hormiguero 3.0 ANTENA 3 21.45	262.000	7,7%

que va assolir el seu *share* més elevat al cap d'onze minuts, amb un 37,4%. El màxim nombre d'espectadors es va assolir a les 20.46 h, quan s'estava emetent un recull de les millors imatges de la Via. A aquella hora bona part dels participants en la mobilització ja havien arribat a casa, i això va contribuir a fer pujar la xifra fins als 772.000 seguidors, amb una quota del 28,3%. Sumant-hi també els seguidors del 3/24, el màxim es va assolir un minut més tard, amb 876.000 espectadors i un 32% de *share*.

Mentrestant, 8TV va reunir amb el seu especial de *8 al dia* una mitjana de 188.000 espectadors, que li van atorgar un 7,8% de *share*. Al l' hora de construir la cadena, el seguiment del canal privat era més aviat escàs i rondava les 60.000 persones, però de mica en mica l'audiència va anar creixent, fins a arribar a un màxim de 499.000 espectadors i un 17,5% de quota dos minuts abans de les 21.00 h, quan TV3 ja havia acabat el seu especial i emetia publicitat mentre esperava l' hora d'inici del *Telenotícies*. En tot cas, entre les 19.30 i les 21.30 h, el programa que presentava Josep Cuni va ser la principal alternativa a TV3, un fet que va impulsar la cadena fins al sisè lloc del rànquing, per davant de La 1, amb un 4,7% de quota de pantalla.

Del matí a la nit

Pel que fa al seguiment de l'acte institucional del Parc de la Ciutadella, va tenir 472.000 espectadors i un 30,7% de quota per a TV3, mentre que el 3/24 hi va aportar 37.000 persones més i un 2,5% de *share*. A la nit, el canal informatiu de Televisió de Catalunya va oferir una edició especial del programa *2324*, que amb 180.000 espectadors i una quota del 5,7% va batre el rècord històric del canal, que justament dimecres complia deu anys. L'espai, a més, va multiplicar gairebé per quatre la seva audiència mitjana, que se situa en 47.000 persones des que es va estrenar al maig.

Mentre el 3/24 -que va ser el vuitè canal més vist del dia amb un 3,6% de *share*, la millor dada d'aquest 2013- emetia aquest programa, TV3 omplia el *prime time* amb la pel·lícula *Fènix 11-23*, que va posar punt final a la programació especial de la Diada amb una nota excel·lent: va reunir 724.000 persones i va fer un 22,8% de *share*, de manera que es va convertir en la tercera emissió més vista de l'Onze de Setembre i en líder indiscutible de la franja nocturna a Catalunya.

Canals més vistos a Catalunya
Dimecres 11 de setembre

TV3	24,1%
Telecinco	7,7%
Antena 3	7,6%
La Sexta	5,2%
Cuatro	5%
BTV	4,7%
La 1	4,4%
3/24	3,6%
La 2	2,3%
Divinity	2,1%

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

WORLD PRESS PHOTO**LA REALIDAD CONGELADA**

EL PRESTIGIOSO PREMIO DE FOTOPERIODISMO ATERRIZA EN EL CÍRCULO DE BELLAS ARTES
CON LAS IMPACTANTES FOTOGRAFÍAS SELECCIONADAS EN SU 56 EDICIÓN

GRATIS**WORLD PRESS PHOTO.**

CÍRCULO DE BELLAS ARTES (ALCALÁ, 42) | DEL 13 DE SEPTIEMBRE AL 13 DE OCTUBRE | WWW.CIRCULODEBELLASARTES.COM.

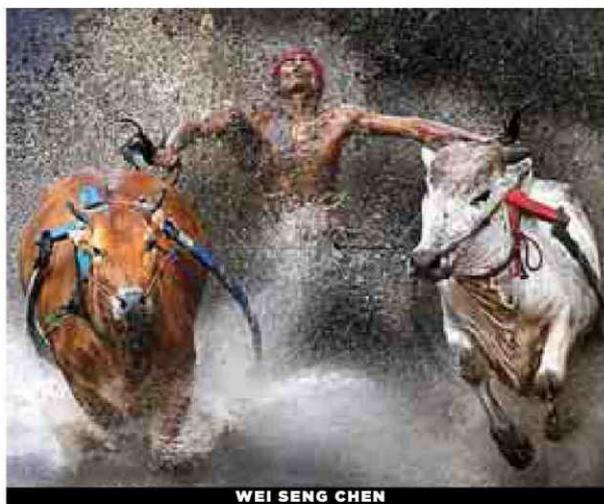
El viernes 13 de septiembre llega a Madrid, comenzando su tour por España, la exposición de las imágenes del World Press Photo, el concurso anual de periodismo gráfico más importante del mundo. Nacido en 1955, además de las fotografías ganadoras, mostrará 160 instantáneas sobre importantes hitos de la actualidad, como la guerra de Siria, el conflicto de Gaza o los Juegos Olímpicos de Londres. En esta ocasión, el certamen cambia de sede y pasa del Centro Cultural Moncloa al Círculo de Bellas Artes.

En este concurso se premia una fotografía como ganadora absoluta, galardón que en este caso ha recaído sobre una instantánea del sueco Paul Hansen realizada en Gaza, que muestra como una multitud lleva en brazos a dos niños que perdieron la vida en un bombardeo israelí.

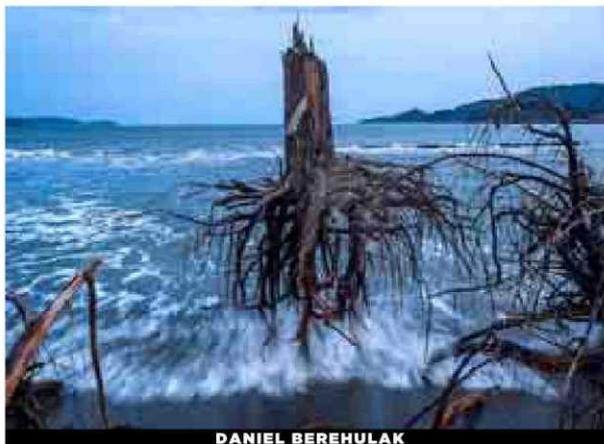
Un año más, el WPP ha contado con una excelente representación española, con cuatro fotógrafos nacionales entre los ganadores; Pep Bonet, con su obra *Into the Shadows*, que refleja la vida en Johannesburgo; Daniel Ochoa de Olza, con una serie sobre el regreso a los ruedos del torero Juan José Padilla; Emilio Morenatti, con una imagen de la huelga general del 29 de marzo de 2012, y Bernat Armangué, con una alucinante instantánea del conflicto de Gaza.

PAUL HANSEN

WEI SENG CHEN

DANIEL BEREHULAK

Además, se ha diseñado un suculento menú de actividades alrededor de la exposición. Para comenzar, un *workshop* en manos de grandes fotoperiodistas como Ofelia de Pablo y Javier Zurita, llamado *El nuevo lenguaje del Fotoperiodismo: Multimedia* en el que se analizará cómo el fotoperiodismo ha incorporado nuevas herramientas para comunicar más y mejor, aunando vídeo, entrevistas, fotografía y textos para hacer llegar al espectador cada

historia con el mayor realismo. (Fnac Callao. Preciados, 28. 5 y 6 de octubre, de 15 a 21 h.).

De segundo plato, una *masterclass* impartida por Daniel Ochoa de Olza, ganador del segundo premio en la categoría de retratos. El fotógrafo hablará de su experiencia como fotoperiodista, de su trabajo ganador en esta edición y de su talentosa trayectoria profesional. Un testimonio único e inspirador. (Fnac Callao. Preciados, 28. 26 de septiembre, a las 19 h.).

Y, para terminar, disfrutando además de las últimas noches de buenas temperaturas estivales, los organizadores invitan a salir a la calle a los aficionados acompañados por Iván Sánchez y Francisco Muñoz, el equipo de Night Colours. Cámara en mano, los participantes realizarán diversos ejercicios prácticos, centrados en cómo manejar el equipo óptimamente o en aprender a resolver las dificultades con las que los fotógrafos se encuentran al retratar en las horas más oscuras del día. (Hotel Lope de Vega. Lope de Vega, 49. Sábado 28 de septiembre, de 15.30 a 1 h.).

ROCÍO ÁLVAREZ ALBIZURI

Se ha unido a Atresmedia para dar luz a este canal de pago que tendrá las mismas señas de identidad que han marcado a la cabecera

Pedro M. Bravo Madrid

Parece que su éxito tanto nacional como internacional no le es bastante. El Grupo ¡Hola!, -que actualmente cuenta con ediciones en países tan dispares como México, Argentina, Estados Unidos o Rusia-, de la mano de Atresmedia, se ha embarcado en un nuevo proyecto para hacer que su famosa revista se convierta en un canal de televisión de iguales características. Por desgracia para los seguidores de los personajes de la élite que siempre ocupan las páginas doradas de este magazine, esta nueva televisión, con nombre homónimo a la revista, sólo podrá verse en Latinoamérica y Estados Unidos.

El canal, que será enteramente en español, de pago, y tendrá producción propia específica para la audiencia americana, sí reflejará los valores y el universo estético que han sido seña de identidad de la cabecera. Información de sociedad, junto a grandes exclusivas, historias de interés humano, moda y estilo de vida, serán los ingredientes de su parrilla, siempre con un enfoque basado en la calidad y la profesionalidad, respetando tanto a las celebri-

La revista '¡Hola!' tendrá su propia televisión en EEUU y Latinoamérica

MAMEN SÁNCHEZ. La nieta del fundador, junto a su hermano, es quien sigue internacionalizando '¡Hola!'. / EDUARDO MÉNDEZ

dades como al espectador.

Ignacio Sanz de Acedo es, desde hace meses, quien está liderando al equipo que está poniendo en marcha este ambicioso proyecto como director general del canal, que ten-

drá su base de operaciones en Miami. Un proyecto que, por otra parte, cuenta con la siempre supervisión de ¡Hola! y con la dirección, en cuanto a producción de contenidos y estrategia de programación,

de los ejecutivos del grupo de Antena 3 y LaSexta.

El director y editor de la revista, Eduardo Sánchez, que junto a su hermana Mamen Sánchez son quienes están dirigiendo la empresa, ha

declarado ante los medios que este paso es "una oportunidad extraordinaria para hacer crecer la marca ¡Hola!", lo cual "supone un paso natural en nuestra estrategia de estar presentes en todas las plataformas, llegando a nuevas audiencias y reforzando los vínculos con nuestros lectores".

Por su parte, desde Atresmedia, el director de Estrategia del grupo, Javier Nuche, asegura que la compañía está "buscando activamente oportunidades de crecimiento y diversificación de nuestro negocio", con lo que para ellos este canal supone "una puerta de entrada muy atractiva a mercados con un enorme potencial, como Latinoamérica y el mercado hispano de los EE UU", además, señala que su apuesta es segura al

Para estos grupos este canal supone "una puerta de entrada muy atractiva a mercados con un enorme potencial"

estar asociándose con "una de las marcas editoriales más respetadas y reconocidas en la región, lo que multiplica las posibilidades de éxito".

Según apuntan desde estos grupos españoles, las emisiones de ¡Hola!Tv llegarán en pocas semanas. De hecho, ya se están empezando a barajar posibles personajes conocidos para ser la imagen de esta nueva televisión. Sin embargo, por el momento, la única que parece estar confirmada es Lucía Riaño, una presentadora que ha pasado por algunos programas de nuestros canales nacionales como La 2 o Telecinco.

PERIODISME FERRAN AISA

Almirall, mestre del periodisme polític

El professor i historiador Josep Maria Figueres (Vilanova i la Geltrú, 1950) ha tingut cura de compilar i estudiar l'obra periodística de Valentí Almirall (1841-1904), que va ser advocat, periodista, assagista i polític republicà. Figueres ha rebut l'encàrrec de l'Institut d'Estudis Catalans de preparar l'*Obra completa* periodística d'Almirall en tres volums. El 2009, va ser publicat el primer i ara, el segon. En el primer es recullen tres-centes pàgines publicades per Almirall entre el 1867 i el 1879. Hi destaquen la recopilació dels seixanta articles de *La Impremta*, vuitanta-nou d'*El Estado Catalán* i vuitanta-sis del *Diari Català*.

El segon volum inclou els articles d'Almirall publicats entre el 1880 i el 1884 al *Diari*

Català, les seves intervencions en el Congrés Catalanista i al Centre Català, així com les nombroses col·laboracions fetes en publicacions com ara *La Il·lustració Catalana*, *L'Avenç* i *L'Arc de Sant Martí*. També recull els textos dedicats a models d'estats com ara Suïssa i els Estats Units. Destaquen les cròniques fetes durant els seus viatges per Europa aparegudes a *La Renaixença* i *El Diluvio*. I no hi falta el seu article polèmic i crític *Espanya tal com és*.

La lectura dels articles resulta completament gratificant i edificant per comprendre la vida quotidiana de la societat catalana del segle XIX i per diluir quins eren els anhels dels quals lluitaven. Sempre seguint el tarannà polític d'Almirall, marcat per la seva

ideologia republicana federal i catalanista popular, per la crítica social i de costums i per la prosa de combat, que fustiga els temes d'actualitat.

Almirall no només és un mestre del periodisme, també és un intel·lectual compromès amb les seves idees. En aquella època, com diu Josep Maria Figueres, Almirall "s'acostarà també a la formulació d'una proposta política del catalanisme amarada de preocupacions sobre la cultura, l'economia i la societat". El seu projecte es concretarà en el Centre Català i culminarà el 1885 amb el famós Memorial de Greuges. Almirall serà un líder conegut i reconegut a les files del catalanisme. El tercer volum inclourà els articles escrits entre el 1885 i el 1903. ✨

**OBRA COMPLETA
1880-1884
VALENTÍ ALMIRALL**
Edició: J.M. Figueres
Editorial: Institut
d'Estudis Catalans
Barcelona, 2013
Pàgines: 955
Preu: 60 euros

LA REALIDAD Y EL PERIODISMO DE FABULACIÓN

EL lunes por la tarde un redactor de ABC recibió un *whatsapp* de un amigo, en el que le contaba con sorpresa que estaba viendo juntos en una terraza de Mallorca al juez Castro, instructor del caso Nóos, y a Virginia López Negrete, abogada de Manos Limpias, acusación particular en el asunto. Como es evidente, se trataba de una situación periodísticamente relevante, pues resulta muy controvertido desde un punto de vista deontológico que un juez se tome una copa amistosamente con una de las partes personadas en una causa sobre la que debe decidir. Ante la curiosidad de la escena, el amigo de nuestro redactor tomó unas fotos con su móvil y se las pasó. Ahí concluye la historia de la exclusiva de ABC. Hoy, ante la polvareda que se ha intentado levantar, que habla de una operación mediática montada por «las cloacas del Estado», publicamos los mensajes telefónicos entre nuestro redactor y su fuente. El documento es la prueba irrefutable

de cómo se obtuvo la información y deja de nuevo en mal lugar a quienes son propensos a la fabulación; los mismos, por cierto, que la semana pasada abrieron su portada anticipando que los Juegos venían a Madrid, pues gracias a su «periodismo de investigación» habían entrado en las mentes de todos los jueces del COI y ya sabían lo que iban a votar.

Nuestro colega aseguró que agentes del espionaje del Estado habían pasado las fotos a ABC, en el marco de una operación para desprestigiar al juez Castro. Incluso llegaron a concretar que las imágenes fueron tomadas «por varias personas desde tres ángulos diferentes». Los documentos que hoy publicamos anulan todos esos bulos. ABC no está en campaña alguna contra el juez ni a favor de Urdangarín. Solo pide que la justicia funcione limpiamente y no quiso hurtar a sus lectores una situación de compadreo extraña, que cuando menos merece un debate público.

Mig milió d'espectadors a l'especial de 8tv sobre la Via

BARCELONA Redacció

El programa especial de *8 al dia* de l'Onze de Setembre, dirigit per Josep Cuní, va situar la cadena de televisió del Grup Godó com la segona més vista a Catalunya durant les set hores d'emissió de l'espai. La quota de pantalla mitjana va ser del 7,6%, però es va arribar a assolir una audiència de 500.000 espectadors i una quota de pantalla del 17,5%.

Aquest mig milió de persones que van seguir el programa en directe a través de la televisió es van afegir als 20.000 espectadors que ho van fer a través de www.8aldia.cat.

La participació ciutadana també es va traduir en els més de 1.000 missatges per hora a les xarxes socials, aconseguint un rècord absolut de participació. Durant l'hora en què es va formar la cadena humana, *8 al dia* va rebre prop de 1.500 fotografies. En una tarda, el Twitter i el Facebook del programa van sumar 1.000 seguidors nous, amb la qual cosa ara ja són 52.800.

L'informatiu (de 21.00 h a 21.45 h), en el qual es va fer una àmplia cobertura dels actes de la Diada, va assolir un 13,3% de quota de pantalla i 381.000 espectadors.●